ga kennaste üllesräkinud. Mõnda maia olen ma näinud langewad; agga üks wigga olli ikka maia-piddajal, ja polnud sedda muud, kui seddasuggust, mis Tomas praego selletanud. Kül minno tõtteggeminne ja minno tekäiminne saab wea otsa, siiski tahhan ma sedda õppetust mõda tehha. Hakkage teie, noremad mehhed, ümberpöörma omma walle te peält ja ellage minno wisil kassinal kombel toidusse ja katte polest; agga hakkagem keik uut head õppetust moistlikkult wasto wõtma. Minnagi tahhan weel katsuda, mis jaksan ja jouan. Ärge arwage teie end liig wannaks õppimisseks! Surmani ikka peame kaswama. Waggaste ja moistlikkult ellades ja tõõd tehhes sadame head ennesele, ka lastele ja laste lastele. Kes sedda tahhab, se tulgo ja lõgo se peäle minnoga kät!"

Keik tullid ja lubbasid kuuldud õppetust meles piddada ja sedda mõda ellada. Tännasid mehhed ka Tõnni perremest ja palluśid lubba, eddespiddi weel abbi otsida ja õppetust nouda temma käest, kui nemmad isse ei leiaks õiget teed.

Parrajaste olli se jutto aiaminne otsa lõppenud, siis joudis herra moisa, ja Tirik ütles wiimseks: „Kartkem Jummalat, siis saab ka se tännine meie kolli herra wibiminne meile ja meie lastele weel kaua heaks tullema!"